

Sk kapitola 24.

[1] Za pět dní přišel velekněz Ananiáš s několika staršími a s nějakým Tertullem právníkem, a dostavili se k místodržiteli, aby na Pavla podali žalobu. Když byl Pavel předvolán, [2] Tertullus začal obžalobu: "Vznešený Félix, tvou zásluhou se těšíme dokonalému míru a tvou moudrou péčí spěje všechno u tohoto národa k lepšímu. [3] Vždy a všude to přijímáme s velikou vděčností. [4] Ale abych tě už déle nezdržoval, prosím tě, abys byl tak laskav a krátce nás vyslechl. [5] Shledali jsme, že tento člověk jako morová nákaza po celém světě vyvolává nepokoje mezi Židy a je hlavou nazorejské sekty. [6] Pokusil se i znesvětit chrám a my jsme ho zadrželi. [7] Až ho budeš vyslyšet, můžeš se sám přesvědčit o tom všem, co na něj žalujeme." [8] K jeho řeči se připojili i Židé a tvrdili, že je tomu tak. [9] Když ho místodržitel vyzval k obhajobě, Pavel promluvil: "Vím, že už mnoho let vykonáváš úřad soudce v tomto národě, a proto s klidnou myslí přednáším svou obhajobu. [10] Můžeš si zjistit, že tomu není víc než dvanáct dní, co jsem přišel do Jeruzaléma, abych se poklonil Bohu, [11] a ani v chrámu, ani v synagógách, ani jinde ve městě mě nikdo nepřistihl, že bych se s někým přel anebo dokonce podněcoval vzpouru davu. [12] A nemohou dokázat před tebou nic, pro co mě nyní žalují. [13] Přiznávám se ti však k tomu, že podle směru, který oni označují za sektu, sloužím Bohu svých předků: Věřím všemu, co je napsáno v zákoně Mojžíšově a v prorockých knihách, [14] a tak jako oni mám naději v Bohu, že jednou spravedliví i nespravedliví vstanou k soudu. [15] Proto i já se vždy snažím zachovat neporušené svědomí před Bohem i lidmi. [16] Po mnoha letech jsem se vrátil, abych svému národu odevzdal peněžitou podporu a přinesl oběti v chrámě. [17] A při nich mě tam po očištném obřadu spatřili. Nedošlo při tom ani k shluku, ani k výtržnostem. [18] Byli tam ovšem někteří Židé z provincie Asie a ti by měli být přítomni před tebou a přednést žalobu, mají-li něco proti mně. [19] Anebo tito přítomní ať řeknou, jaký zločin na mně našli, když jsem stál před veleradou, [20] kromě toho, že jsem mezi nimi zvolal: "Pro víru ve zmrtvýchvstání jsem dnes od vás souzen." [21] Pak Félix, ač dobře znal všechno o tom učení, odročil přelíčení a řekl: "Jakmile přijde velitel Lysias, rozhodnu ve vaší při." [22] Nařídil důstojníkovi, aby Pavla držel v mírné vazbě a nikomu z jeho přátel nebránil, kdyby mu chtěl posloužit. [23] Po několika dnech přišel Félix se svou manželkou Drusillou, která byla židovka, dal si zavolat Pavla a poslouchal jeho výklad o víře v Krista Ježíše. [24] Když však Pavel začal hovořit o spravedlnosti a zdrženlivosti a o budoucím soudu, pocítil Félix úzkost a řekl: "Pro dnešek můžeš jít, až budu mít čas, dám si tě zase zavolat." [25] Zároveň doufal, že dostane od Pavla peníze. Proto si ho také dal častěji zavolat a hovořil s ním. [26] Po dvou letech se stal jeho nástupcem Porcius Festus. Ale Félix zanechal Pavla ve vazbě, protože se chtěl zavděčit Židům.